

โรงเรียนกวดวิชามีบทบาทอย่างกว้างขวางในระบบการศึกษาของไทย มีพัฒนาการและเติบโตอย่างกว้างขวางเรื่อยมาโดยมีโรงเรียนกวดวิชาเกิดขึ้นมากมายและหลากหลายตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงระดับอุดมศึกษา จนกลายเป็นค่านิยมและเป็นความต้องการของสังคมทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพมีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาประวัติความเป็นมาของโรงเรียนกวดวิชาในเขตกรุงเทพมหานคร 2) ศึกษาสภาพปัญหาการจัดการของโรงเรียนกวดวิชาในเขตกรุงเทพมหานคร และ 3) ศึกษารูปแบบการจัดการของโรงเรียนกวดวิชาที่เหมาะสมบนฐานวัฒนธรรมความต้องการด้านการศึกษาของสังคมในเขตกรุงเทพมหานคร พื้นที่ในการวิจัยได้แก่พื้นที่ย่านสยามสแควร์ พื้นที่ย่านอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ พื้นที่ย่านถนนงามวงศ์วาน และพื้นที่ย่านบางกะปิ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยกลุ่มผู้รู้ จำนวน 14 คน กลุ่มผู้ปฏิบัติ จำนวน 81 คน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั่วไป จำนวน 12 คน เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งข้อมูลเอกสารและข้อมูลภาคสนามระหว่างเดือน มกราคม 2552 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2553 เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสำรวจเบื้องต้น แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบสนทนากลุ่ม และแบบการประชุมเชิงปฏิบัติการ ข้อมูลภาคสนามได้จากการสำรวจเบื้องต้น การสัมภาษณ์ การสังเกต การสนทนากลุ่ม และการประชุมเชิงปฏิบัติการ นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องโดยใช้เทคนิคการตรวจสอบแบบสามเส้า วิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และนำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนกวดวิชาในเขตกรุงเทพมหานคร แม้ไม่มีหลักฐานชัดเจนว่าเริ่มต้นแต่เมื่อใด จนในปี พ.ศ. 2497 ได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์มีการกำหนดให้มีโรงเรียนกวดวิชาขึ้น จัดเป็นโรงเรียนเอกชนประเภทการศึกษาพิเศษ ปี พ.ศ. 2503 กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้มีระบบการสอบเข้ามหาวิทยาลัยขึ้นเป็นครั้งแรก ทำให้การกวดวิชามีบทบาทมากขึ้น ปีการศึกษา 2541 กระทรวงศึกษาธิการเปลี่ยน

การสอบคัดเลือกระบบใหม่ โดยนำผลการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมาใช้ในการสอบคัดเลือก ทำให้นักเรียนพากันกวัดวิชาเพิ่มขึ้น ระเบียบนี้เองโรงเรียนกวัดวิชาในกรุงเทพมหานคร ได้กระจายไปทั่ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในย่านธุรกิจใหญ่ ๆ เช่น ย่านสยามสแควร์ ย่านอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ย่านถนนงามวงศ์วาน และย่านบางกะปิ เป็นต้น จนกระทรวงศึกษาธิการได้ออกระเบียบว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภทกวัดวิชา พ.ศ. 2545 ให้เหมาะสมและเอื้อประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด

สภาพปัญหาการจัดการของโรงเรียนกวัดวิชาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าแม้จะมีประโยชน์แก่ผู้ประกอบการเชิงธุรกิจแต่พบว่ามีปัญหาเกิดขึ้นหลายประการ เช่น การจัดการเรียนการสอนยังไม่เอื้อประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง การแข่งขันระหว่างโรงเรียนกวัดวิชาตนเองมีสูง วิชาที่สอนมีจำนวนมากมายทำให้ผู้เรียนสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากขึ้น เน้นกลยุทธ์เชิงธุรกิจมากเกินไป เน้นการตลาดเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนคล้อยตามการโฆษณา จนบางครั้งการเรียนกวัดวิชาเป็นเพียงการเรียนตามความนิยม ไม่มีจุดมุ่งหมายเพื่อซ่อมเสริมหรือพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่ชัดเจน

รูปแบบการจัดการของโรงเรียนกวัดวิชาที่เหมาะสมบนฐานของวัฒนธรรมความต้องการด้านการศึกษาของสังคมในเขตกรุงเทพมหานคร ต้องตอบสนองความต้องการด้านการเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียง โดยโรงเรียนกวัดวิชาต้องพัฒนาในด้านต่าง ๆ คือ คนที่มีหน้าที่สอนหรือติวเตอร์ จะต้องเก่งวิชาการ มีประสบการณ์ มีเทคนิคการถ่ายทอดดี และเป็นแบบอย่างที่ดี ด้านการปฏิบัติตัว ด้านวัสดุอุปกรณ์ ต้องมีคุณภาพ หลักสูตรทันสมัย ครอบคลุมเนื้อหาข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย ด้านการบริหารเงินต้องให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งแก่ธุรกิจ และค้ำค่าแก่ผู้เรียน ด้านการจัดการ มีการจัดการการประชาสัมพันธ์ สภาพแวดล้อม ห้องเรียน และอื่น ๆ ให้เหมาะสม สะดวกแก่ผู้เรียน

โดยสรุป การกวัดวิชามีบทบาทสำคัญทั้งต่อนักเรียนและต่อผู้ประกอบการที่ต้องการเตรียมบุคลากรของตนในการสอบเข้าเรียนต่อในแต่ละระดับ รัฐบาลควรกำหนดการประเมินคุณภาพในการดำเนินงานของโรงเรียนกวัดวิชาต่าง ๆ ให้มีมาตรฐานที่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้คุ้มค่างบเวลาและค่าใช้จ่ายของผู้เรียน

Tutorial schools have widely played important roles in Thai educational system. They have developed and continuously grown. Numbers of various kinds of tutoring schools have been established from kindergarten to college level, becoming a fashion and necessary for societies throughout the country. This qualitative study aimed at : 1) examining the history of the tutorial schools in Bangkok Metropolitan areas; 2) investigating the problematic conditions on the management of the tutorial schools in Bangkok Metropolitan areas; and 3) finding an appropriate management model for tutorial schools based on the cultural education demand of Bangkok Metropolitan societies. The research sites included Siam Square area, the Victory Memorial Statute area, Ngam Wongwan Street area, and Bangkapi area. The informants consisted of 14 key-informants, 81 casual informants, and 12 general informants. Written documents and fieldwork data were gathered between January 2009 and February 2010. The research tools included a preliminary survey form, an observation form, an interview form, a group discussion form, and a seminar workshop form. The field data were collected through preliminary survey, interviews, observations, group discussions, and seminar workshops. The data were checked for their accountability with a triangulation technique, analyzed according to the given objectives, and the results of the study were presented in a descriptive analysis form.

The results of the study revealed that it was not clear of when the tutorial schools were established in Bangkok Metropolitan area. However, in 1954 a private school law was passed, allowing tutorial school establishment, as a special kind of private elementary school. In 1960, the Ministry of Education set a university entrance regulation for students for the first time, making tutorial schools increase more role. In 1998, the Ministry of Education changed the university entrance regulation into a new system, by using the results of the study in senior high schools as

additional factor for consideration. This made more students turn to tutorial schools. During this time, tutorial schools had spread throughout Bangkok Metropolitan areas, especially in big business areas such as Siam Square, Victory Memorial Statue, Ngam Wongwan, and Bang Kapi.

This phenomenon made the Ministry of Education issued the regulation on the standard of private tutorial schools in 2002 in order to be proper and give most benefit for students.

Concerning the problematic conditions on the management of tutorial schools in Bangkok Metropolitan, although the business entrepreneurs made benefit from their business, many problems arose. For instances, instruction managements were not really benefit for students, high competition among tutorial schools, too many offering courses and paying more expenses; excessive business strategy; marketing orientation to motivate students to incline to the advertisements. Sometimes, attending a tutorial program was just a kind of fashion, with no obvious objectives in terms of remediation or development of the learning potential in addition to the regular school class.

On the appropriate management model for tutorial schools based on the educational cultural demand of the society in Bangkok Metropolitan, it was found that it had to fulfill the students need for admission of famous universities. Tutorial schools had to develop various as followed: tutors of high academic level, experienced, good teaching techniques and good behaving model. They must have a quantified teaching aid materials ; update curriculum, covering university examination contents. There financial management had to be beneficial for both business and students. And for of terms of the management, these aspects---public relation, surrounding conditions, classroom, and others should be taking care to be proper and comfortable for students.

In conclusion, tutorial practices had played an important role for both students and parents to prepare their children for successful entrance for each educational level. The government should determine evaluation of qualities on the operations of various tutorial schools to be met the standard criteria in order to protect the interests of students in terms of time and expenses